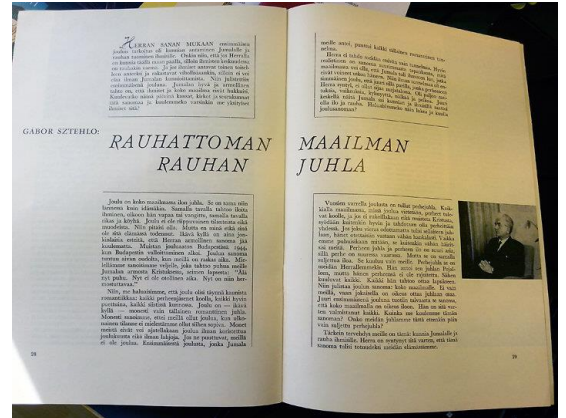

Gábor Sztehlo: Rauhattoman maailman rauhan juhla

Adventtikalenterin luukku jouluaattona 24.12.2016, Talvikynttilät 1961

Herran sanan mukaan ensimmäisen joulun tarkoitus oli kunnian antaminen Jumalalle ja rauhan tuominen ihmisille. Onkin niin, että jos Herralla on kunnia täällä maan päällä, silloin ihmisten keskuudessa on rauhakin varma. Ja jos ihmiset antavat toinen toiselleen anteeksi ja rakastavat vihollisiaankin, silloin ei voi elää ilman Jumalan kunnioittamista. Niin julistettiin ensimmäisenä jouluna. Jumalan hyvä ja armollinen tahto on, että ihmiset ja koko maailma eivät hukkuisi. Kuulevatko näinä päivinä kansat, kirkot ja seurakunnat tätä sanomaa ja kuulemmeko varsinkin me yksityiset ihmiset sitä?

Gábor Sztehlon kirjoitus vuoden 1961 Talvikynttilöissä.

Joulu on koko maailmassa ilon juhla. Se on sama niin lännessä kuin idässäkin. Samalla tavalla tahtoo iloita ihminen, olkoon hän vapaa tai vangittu, samalla tavalla rikas ja köyhä. Joulu ei ole riippuvainen tilanteista eikä muodeista. Niin pitäisi olla. Mutta en minä etkä sinä ole sitä elämässä todennut. Ikävä kyllä on aina jonkinlaisia esteitä, että Herran armollinen sanoma jää kuulematta. Muistan jouluaaton Budapestissä 1944, kun Budapestin valloittaminen alkoi. Joulun sanoma tuntui aivan oudolta, kun meillä on raskas aika. Mielellämme sanoisimme veljelle, joka tahtoo puhua meille Jumalan armosta Kristuksessa, seimen lapsesta: "Älä nyt puhu. Nyt ei ole otollinen aika. Nyt on niin hermostuttavaa."

Niin, me haluaisimme, että joulu olisi täynnä kaunista romantiikkaa: kaikki perheenjäsenet koolla, kaikki hyvin puettuina, kaikki siistissä kunnossa. Joulu on — ikävä kyllä monesti vain tällainen romanttinen juhla. Monesti sanoimme, ettei meillä ollut joulua, kun ulkonainen tilanne ei mielestämme ollut siihen sopiva. Monet meistä eivät voi ajatellakaan joulua ilman koristettua joulukuusta eikä ilman lahjoja. Jos ne puuttuvat, meillä ei ole joulua. Ensimmäisestä joulusta, jonka Jumala meille antoi, puuttui kaikki tällainen romanttinen tunnelma.

Herra ei tahdo meidän etsivän vain tunnelmia. Hyvin realistinen on sanoma suurimmasta tapauksesta, mitä maailmassa voi olla, että Jumala tuli ihmisten luo, jotka eivät voineet uskoa häneen. Niin ilman tunnelmaa oli ensimmäinen joulu, että juuri sillä parilla, jonka perheeseen Herra syntyi, ei ollut sijaa majatalossa. Oli paljon rasituksia, vaikeuksia, kylmyyttä, nälkää ja pelkoa. Juuri keskellä näitä Jumala sai kunnian ja ihmisillä saattoi olla ilo ja rauha. Haluaisimmeko näin lukea ja kuulla joulusanoman?

Vuosien varrella joulusta on tullut perhejuhla. Kaikkialla maailmassa, missä joulua vietetään, perheet tulevat koolle, ja jos ei rukoillakaan eikä muisteta Kristusta, syödään kuitenkin hyvin ja tahdotaan olla perheittäin yhdessä. Jos joku vieras odottamatta tulisi sellaiseen juhlaan, hänet otettaisiin vastaan vähän hankalasti. Vaikka emme puhuisikaan mitään, se kuitenkin vähän häiritsisi meitä. Perheen juhla ja perheen ilo on suuri asia, sillä perhe on suuressa vaarassa. Mutta se on samalla suljettua iloa. Se kuuluu vain meille. Perhejuhla se on meidän Herrallemmekin. Hän antoi

sen juhlan Pojalleen, mutta hänen perheensä ei ole rajoitettu. Siihen kuuluvat kaikki. Kaikki hän tahtoo ottaa lapsikseen. Niin julistaa joulun sanoma: koko maailmalle. Ei vain meillä, vaan jokaisella on oikeus ottaa juhlaan osaa. Juuri ensimmäisenä jouluna tuotiin taivaasta se sanoma, että koko maailmalla on oikeus iloon. Hän on sitä varten valmistanut kaikki. Kuinka me kuulemme tämän Sanoman? Onko meidän juhlamme tästä eteenkin päin vain suljettu perhejuhla?

Tärkein tervehdys meille on tämä: kunnia Jumalalle ja rauha ihmisille. Herra on syntynyt sitä varten, että tämä sanoma tulisi totuudeksi meidän elämässämme.